

Profitten ved Hartkornslettelsen beholdt de. (Afbrydelse af Frederiksen). Det er meget rigtigt, siger det ærede Medlem. Men jeg ved da ikke, hvorfor Søfartens Klager, naar den gerne vil have mere Overstud, skal anses for berettigede, hvorimod det skal være uberettiget, naar alle andre fremsætte denne Paastand, medmindre det ærede Medlem vil ophæve alle Statter; men det vil han formodentlig ikke. Saa anføres det, at Skibsfarten desforuden har Told paa Skibe. Ja, den har 3 pCt. Told. Jeg gad egentlig vide, hvor mange af os andre, som sidde i et ubeskyttet Erhverv, der sidde med 3pCt.; det er meget faa. Naar man tager almindelige Sejlskibe, en Skonnert eller Brig, paa c. 300 Registertons, have de i Virkeligheden at svare 24 Dre om Aaret efter dette Forslag. Det vil sige 72 Kr. Utsaa et Sejlskib, der kan ansættes til 70,000 Kr. beregnet efter 250 Kr. pr. Ton — det maa vist være passende — svarer paa den Maade 72 Kr. om Aaret. Det er al den Afgift, der er lagt paa et saadant Skib; det bliver 1 pro Mille af Verdien, men hvad svarer f. Eks. en Gaard til 70,000 Kr. — den kan vel omtrent gennemsnitlig sættes til 7 Tdr. Hartkorn? Den svarer som Regel allermindst henimod 300 Kr.; det vil de fleste Steder snarere være for lavt, og det bliver 4—5 Gange saa meget, som Skibet svarer. Jeg skal indrømme, at der er en Ting, der er uretfærdig ved dette Forslag, og det er, at Afgiften kaldes en Konsulatavgift. Den skulde hellere hedde Skat paa Sønering eller Skat paa Skibe til Anlæggelse af Søværter, Fyr o. s. v. Saa var der ikke det mindste at sige til det, Søneringen betaler omtrent intet til Fyr, Havne og alt det, hvortil Staten svarer mange Gange de 170,000 Kr. som her lægges paa Søfarten; der ofres ved de aarlige Finanslove paa alt, hvad der kan fremme og gavne Skibsfarten, langt mere. Hvis man for de andre Næringer vilde opstille den samme Beregning som her for Søneringen, gik Staten meget hurtig fallit. Noget maa jo betale. Der var en mærkelig Modsigelse til Stede mellem to ærede Talere. Den sidste stillede sig paa et Agrarstandpunkt; han sagde, at det slet ikke var Skibene, der kom til at bære Skatten, men Eksportørerne. (Afbrydelse af Bluhme). Jo, det var Meningen med, hvad det ærede Medlem sagde. Det var Producenterne, Agravterne, det vil sige Landmændene, der havde Fordel af, at Skibsfarten blev lettet saa meget som muligt, thi saa bleve Fragterne ogsaa nedsatte. Det ærede Medlem fra Værø holdt derimod paa, at det var Skibsfarten, der skulde lattes

for sin egen Skyld, altsaa et helt andet Standpunkt men kom i øvrigt underlig nok til at udtale noget lignende, som det ærede Medlem fra Esbjerg formodentlig for at faa Forslaget til at glide godt ned, idet han sagde, at naar vi hævede denne Skat, havde ogsaa Landbruget og dets Interesser Fordel af det. Men i samme Grad som dette er sandt, er det falsk, at det er Skibsfarten, der bærer Skatten; thi naar man kan vælte Afgiften over paa Forbrugerne og andre, saa slipper man selv for den; saa gaar det den, som det gaar med de andre Erhverv, der komme her og sige: vi kunne ikke svare vore Statter. Nu vel, saa trækker man paa Skuldrene og siger: saa vælt den over paa Køberne. Men det er først, naar de sige: det kunne vi ikke, at man kommer til at staa over for en Vanskelighed. Saa snart man kan lade det gaa videre, har man ikke noget at opholde sig over. Og hvis det er Tilfældet, at man til Dels kan vælte Byrden over paa andre, bliver Skatten i Virkeligheden ikke 170,000 Kr., men maaste kun Halvdelen, som i Virkeligheden bæres af hele den store danske Skibsflaade, og saa er disse 170,000 Kr. som eneste Skat paa Søneringen en saadan Bagatel, at det næsten forekommer mig, at man skulde genere sig ved at klage over det. Jeg maa derfor paa det allerbestemteste paa alle de andre Næringsvejenes Vegne — om jeg tør opfaste mig til Talsmand i saa Henseende — protestere imod, at man gaar videre med disse evindelige Lettelser for denne ene Næring, medens man vender det døve Dre til, naar der er Tale om Lettelser paa andre Omraader. Det forekommer mig, at man skulde være lidt varsom med at rejse disse Spørgsmaal om, hvad man har Nytte af for denne ene Nærings Vedkommende, thi komme vi til, som jeg tillod mig at antyde, at gaa nærmere ind paa, hvad der dertil bliver udgivet af Statskassen, og virkelig vil have, at Skibsfarten f. Eks. blot procentvis skal deltage i de Udgifter, som den har Fordel af i Form af disse talrige Indretninger, der hvert Aar komme frem paa Finansloven og andre Steder, vilde Skibsfarten komme til at betale ganske klækeligt. Lægge vi sammen, hvad Skibsfarten har nydt godt af i den Henseende, saa er det kolossale Beløb, der ere medgaaede, naar man tænker sig Statshavne, Søværter og Fyrtaarne og der er bestandig ny Krav med Hensyn til Belysningen af vore Farvande, som der aldrig er Spørgsmaal om at forlange noget for i en eller anden Form. Lodsvangen er hævet de fleste Steder, og Statskassen har betalt i byrte Domme